

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ι'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1932

ΑΡΙΘ. 23

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

Είδομεν ἤδη ὅποια ἀπῆρξεν ἡ ψυχολογία τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἐλήφθησαν ἐν τῷ Α'. Συνεδρίῳ τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ὑπεδείξαμεν δεόντως τὴν σημασίαν, ἣν δύναται νὰ ἔχη ἡ δι' αὐτῶν διαδηλωθεῖσα ἀναγνώρισις τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς βαρυτάτης εὐθύνης, ἣν ἀπέναντι αὐτῆς ἔχουσιν οἱ πνευματικοὶ τοῦ λαοῦ ποιμένες καὶ ὁδηγοί. Ἐὰν τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἀναλύσωμεν μίαν πρὸς μίαν θὰ ἴδωμεν ὅτι, ἐνῶ πράγματι οὐδὲν νέον προσθέτουσιν εἰς τὴν γνωστὴν ἤδη τοῖς ἐπαίους ἐκκλησιαστικὴν δεοντολογίαν, ἐπαναλαμβάνουσιν ὅμως ἐν πολλοῖς ὅσα καὶ ἄλλοτε ἐπὶ παρομοίαις εὐκαιρίαις ὑπεδείχθησαν καὶ ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάληψιν τοῦ ποιμνίου ποικιλαχῶς ἐτονίσθησαν. Ἐκ τῶν πανηγυρικωτέρων, τρόπον τινά, τοιοῦτων εὐκαιριῶν προχείρως ἐνθυμούμεθα τὸ πέρυσι συνελθὸν ἐνταῦθα Α'. Πανελλήνιον Συνέδριον τῶν Θεολόγων καὶ τὴν μικρὸν πρὸ αὐτοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνελθοῦσαν «Διάσκεψιν περὶ τῆς θρησκευτικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεολαίας τῶν ὀρθοδόξων Ἑθνῶν». Ἐνθυμούμεθα ἐπίσης ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος περὶ τῆς θρησκευτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων ἀντηλλάγησαν σκέψεις σοφαὶ καὶ ἐξηνέχθησαν ἐξόχως πρᾶκτικὰ συμπεράσματα καὶ ἐν τῇ ἐν Κηφισίᾳ συγκροτηθεῖσῃ Συνδιασκέψει ἐπιφανῶν ἐκκλησιαστικῶν προσωπικότητων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν ταῖς ὀρθοδόξοις χώραις «Χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων τῶν Νέων». Κοινὸς πασῶν τούτων τῶν ἐκδηλώσεων πτελὸς εἶναι ἡ ἐπιθυμία πρὸς συστηματικωτέραν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον συγχρονισμένην ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς σημερινῆς κοινωνίας, ἣτις λέγεται μὲν χριστιανική, πόρρω ὅμως ἀπέχει τοῦ νὰ πραγματοποιῇ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς τὰ χριστιανικὰ ἰδανικά ἢ δὲ κοινὴ πάντων τῶν θλιβομένων—κληρικῶν καὶ λαϊκῶν—διὰ τὴν κατάστασιν προσπάθεια εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κατατείνει σημεῖον, εἰς τὴν ὑποβοήθησιν δηλ. τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἀντιμετώπισει τῶν τεραστίων εὐθυνῶν, αἵτινες προβάλλονται σήμερον πρὸ αὐτῆς περισσότερον ἢ ἄλλοτε ἐπιτακτικά.

Ἡ φωνὴ τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς πρώτης ἐπαρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐρχομένη εἰς ἐπίρρωσιν τῆς κινήσεως ταύτης, ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν—ὡς εἶδομεν—τῆς εὐθύνης του διὰ τὴν πρωτοβουλίαν, ἣν ἐπὶ τόσον σπουδαίων ζητημάτων ὀφείλει αὐτὸς πρὸ παντὸς νὰ ἐνστερνισθῇ, καὶ ἀποτελεῖ μίαν γενναίαν πρόκλησιν πρὸς τοὺς μηδὸλως ἐνίοτε ὑπολογίζοντας τὴν παρουσίαν του καὶ τὴν δυνάμιν του.

Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀκριβῶς ἡ εὐθύνη του καθίσταται βαρυτέρα, διότι τὸ ζήτημα ὅπερ ἐπιτακτικὸν σήμερον ὀρθοῦται ἐνώπιον τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογῆς τῶν λόγων.

Ἐὰν τὰ ἔργα πρόπη νὰ εἶνε τὸ τέριμα, τὸ κατάντημα καὶ ὁ καρπὸς τῶν λόγων, τῶν εὐχῶν, τῶν προτάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων, ἡ διαδηλωθεῖσα κατὰ τὸ Α' Συνέδριον τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου εἰλικρίνεια ἀναμένεται νὰ ἔχη τὴν συνέχσιαν καὶ τὴν ἐκδηλώσιν τῆς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, παρὰ πάσας τὰς δυσκολίας αἵτινες εἶνε συναφεῖς πρὸς αὐτήν.

ΔΥΟ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Τὰ ἐγγράφα ταῦτα, ὄν τὸ μὲν εἶνε ἐγκύκλιος τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης πρὸς τοὺς ἡγουμένους τῶν Μονῶν καὶ τοὺς ἄλλους κληρικούς τοὺς «ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος διάγοντας», τὸ δ' ἀποτείνεται πρὸς τοὺς προεστώτας τῆς ἐν Πάτμῳ Μονῆς Ἴω. τοῦ Θεολόγου, φέρονται ἐν κώδικι τῆς Μονῆς ταύτης, ἐν ᾧ περιέχονται καὶ ἐπιστολαὶ τῶν προεστώτων αὐτῆς πρὸς τὸν διοικητὴν Πάτμου Πάνον Μοναστηριώτην, ὅστις κατ' ἐντολὴν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως ἐζήτησε παρ' αὐτῶν πληροφορίας περὶ τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς καὶ τῆς μισθώσεως αὐτῶν, τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς χρήσεως τῶν προσόδων τῆς Μονῆς, τῶν χρῶν αὐτῆς, τῶν δανεισμάτων καὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν συνωμολογήθησαν τὰ δάνεια, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν, τῶν τε παρόντων καὶ τῶν ἀπόντων, καὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν.

Ἐν Πάτμῳ

Μ. ΜΑΛΛΑΝΔΡΑΚΗΣ

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παίθεσθε τοὺς ἡγουμένους καὶ υπαίχετε αὐτοὺς γὰρ ἀγροπνεύσιν ὑπὲρ τῶν φυγῶν ὄρων.

Ὁ Μακάριος Παῦλος

Πανοσιώτατοι Καθηγούμενοι τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων καὶ ἱερομόναχοι ἐλλαβέστατοι ἱερεῖς, σεβα-

σιμωτάτοι πνευματικοὶ πατέρες, ἱεροδιάκονοι τε καὶ μονάζοντες, οἱ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος διαγόντες, χάρις εἴη ἡμῖν καὶ εὐχρῆ παρὰ Θεοῦ Κυρίου παντοκράτορος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχρῆ, εὐλογία καὶ συγχώρησις. Τὸ ἕπερφρὲς καὶ ὑψηλὸν ἀξίωμα τῆς ἱεροσύνης μέγα ἐστίν, ὅπερ ἐνεπιστεύθη εἰς ἕκαστος τοῦ ἱεροῦ Κλήρου παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διατηρεῖν δεῖ καὶ φυλάττειν ἀπαράβατος τοῦτο καὶ ἀπαραιοῦτως, ὁμοίως καὶ τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς τε καὶ συνοδικοὺς Κανόνας τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς ἀνωμύτου ἡμῶν πίστεως.

Ἡ πρὸ πολλοῦ ἀναστάσις καὶ ἀνωμαλία κατεθροῦνθη καὶ κατεσφύγγησεν ὅλας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ τῶν ἱερομένων. Οἱ μὲν θεοσεβεῖς καὶ εὖ φρονοῦντες, ἀναπολοῦντες τῷ τοῦ οὐρανοῦ ἰσοπέδῳ φρικτῆν ἔδωκαν ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, σπινθηροποιήσαντες φοβοῦμενοι τὴν ἄφρονον καὶ ἀναπόδοστον θείαν δίκην, καὶ διήγον κατὰ τὸν ἐνόητα τρόπον αὐτῶν, ἕως οὗ παρελθῆ ἡ ἀνωμαλία· οἱ δὲ ἔξοκείλαντες ἔτροχον τῆδε κακείσε περιφρονοῦντες τὸ ἕπερφρὲς μυστήριον τῆς ἱεροσύνης ἤδη οὖν παρελθούσης ταύτης τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς πολυκενμάντου ἑτέρας καὶ τρικυμίας (διὰ τοῦ θείου ἔλεους) βαθμηδὸν πᾶσαι αἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων ὁμοίως ἐβλήθησαν εἰς ἐνταξίαν διὰ τῆς ἐντόρου καὶ ἀγρόπανου προστασίας τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ τὸ ἱερὸν σύστημα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (ἐδλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος). Διὸ ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν ἡμῖν πατρικῶς ὅτι τοῦ λοιποῦ πάντες νὰ ἀναλάβητε κατὰ νοῦν ὅποια καὶ πηλίκῃ χρῆσθαι ὁφείλετε πρὸς ἐπιτηδεύσασιν τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ τῶν παρ' ἡμῶν προστατιομένων καὶ ὀδηγούμενων, οἱ μὲν ἡγούμενοι διδάσκων καὶ νομιθεῖν μὲ τὸ πνευματικὸν αὐτῶν παράδειγμα τοῖς συνασσομένοις ἱερομοτάχοις καὶ μοναχοῖς, οἱ δὲ σεβασίμοι ἱερεῖς καὶ πνευματικοὶ πατέρες τὸν χριστοπύωννον λαόν, ὃν ἐνεπιστεύθησαν ἕκαστος ἐν τῇ ἐνορίᾳ αὐτοῦ, ἐπεὶ οἱ ἱερεῖς ὀνομάζονται κατὰ τὸν Προφήτην Μαλαχίαν διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ καὶ μεσίται Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Πάντασθε δὴ τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοῦ νὰ περιπλαρᾶσθε καὶ νὰ περιορῆσθε εἰς καφενεία, εἰς ἀγοράς, εἰς κήρους, εἰς ἔργα ἐμπορικὰ, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνασχολῆσθε εἰς ὑποθέσεις ἀνωκείους τοῦ ἱερατικοῦ χαρακτῆρος, παραμελοῦντες τὰ ἱερὰ χρῆμα ἡμῶν· ἐπεὶ δ' ἂν ὅστις ἐξ ἡμῶν οὐ φυλάξῃ τὰ ἄφροντα αὐτοῦ χρῆμα καὶ παροδῆν καταπατῶν τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, ἀπίως φωραθῆσεται καὶ ἐποπέσει εἰς ποινήν ἀφρόνητον, καὶ ἔστω ἐπόδικος τοῦ ἀποδοῦσαι λόγον λεπιτομεθῆ ἔμπροσθεν τοῦ ἀδεκάστου καὶ ἀπροσωπολήπτου Κυριοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, μεχοι κροαίας καὶ ἰεπιτοῦ.

Ταῦτα πάντα ἐκθέτοντες παραινοῦμεν πάντα ἡμᾶς ἵνα φυλάττητε ἀπαράβατος τὰ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐντάλματα, ὅπως ἄξιοι φανῆτε

τοῦ ἱεροῦ ἔργου καὶ ἐνταῦθα νὰ παρελθῆτε εὐχρῆ καὶ ν' ἀξιοθῆτε καὶ τῆς ἐπορραγίου βασιλείας ἧς γένοιτο ἐπιτιχεῖν πάντα ἡμᾶς σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχρῆ καὶ εὐλογία.

μωκῆ, Νοεμβρίου κβ' ἐν Πύρῳ.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπῆ.

† ΑΙΓΙΝΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ † ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΔΑΝΙΗΛ
† ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ † ΑΝΤΡΟΥΣΗΣ ΙΩΣΗΦ
† ΔΑΜΑΛΩΝ ΙΩΝΑΣ

Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΣΤΩΤΑΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΙΩ. ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπῆ.

Πρὸς τὸν Ὁσιώτατον ἡγούμενον τῆς Μονῆς τοῦ Ἐδωγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Κύριον Βενιαμίν, καὶ τοὺς ὀσιωτάτους Προηγούμενους Κύριον Ἰάκωβον, Γρηγόριον τὸν καὶ Ἐκκλησιαρχῆν, καὶ τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις ἐφημέριον τῆς θείας Ἀποκαλύψεως Κύριον Ἰωακείμ Φλωρέτην.

* Περὶ τοῦ ἐπισημοῦ κατὰ τὴν ἐπ' ἀριθμὸν 1267 διαταγῆν τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὐτῆς ἐπιτροπῆ πρὸς ἐπίσκεψιν ὅλων τῶν κατὰ τὰς ἐλευθέρας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἱεροῦν καταστημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους· καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύτην φθάσασα διενάμει τῶν ἐπ' ἀριθμὸν 8964—ὀδηγῶν (τὰς ὁποίας ἔλαβεν παρὰ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως) διορίζει ἡμᾶς νὰ ἐπαρρητιχητε προσθέτως μὲ μεγάλην πρόνοιαν καὶ προσοχῆν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες εἰς τὴν τοῦ ἐν τῇ ἐμετέρα Μονῇ καὶ πατριδῇ κλήρον ἐνταξίαν καὶ τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καθαροῖν καὶ λοιπῆν τάξιν καὶ νὰ καθοδηρῆτε μετ' αὐτοῦ (τοῦ κλήρον) τὸν λαόν εἰς τὰ σωτήρια ἐμπνέοντες αὐτοῖς μὲ τὸ καλὸν παράδειγμα σας τὴν πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν ἐνλάβειαν καὶ σέβας καὶ πρὸς τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην (τὸν ὁποῖον ἐπεσκέψατο Κύριος ὁ Θεὸς τὸν λαόν Αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε) τὴν ἐμπείθειαν καὶ ἐπόβλιον· γενόμενοι πρὸ πάντων ἡμεῖς παράδειγμα καλὸν διὰ τὸν σεμνοῦ καὶ ἱεροπρεποῦς βίον ἡμῶν καὶ δεικνύοντες πρῶτοι τὴν ἀπαιτομένην εἰς τὰ θεῖα ἐνλάβειαν καὶ σέβας, καὶ τὴν πρὸς τὰς διατάγας τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἐμπείθειαν καὶ ἐπόβλιον.

Σύμφωνοι λοιπὸν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν εὐχρῆ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως θέλετε προθυμοποιηθῆν νὰ φανῆτε ἀνώτεροι τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆν ὁποῖαν ἐνεπιστεύθητε δι' ἡμῶν.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῆ διενάμει τῶν διαληφθεῖσων τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ὀδηγῶν ἐντέλλεται ἡμῖν.

Αὐτ. Νὰ κροῦντε χωρὶς ἐξαιρέσει διὰ τῶν εἰς ἐνα ἕκαστον ἐκκλησιαστικῶν καὶ φρονημῶν ἐμετέρων νομιθεῖσων νὰ μὴν περιορῆσθαι οὐδεὶς τῶν ἱερομένων ἢ μοναχῶν εἰς τὰ καφενεία, ἢ καπηλεία καὶ ἄλλοις δημοσίους τόπους, μὴ ἀνήγοντας εἰς ἡμᾶς τοὺς ἱερομένους ἐκκλησιαστικοὺς, πρῶτοντες ἔργα ἀπάδοντα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐδώκαμεν πρὸς τὸν Θεόν

ἀποσχιστῶν διζήμενοι τὸ μέγιστον τῆς ἰεροσύνης ημετέρου ἢ τῶν ποταμίζων βίον.

Βοη. Νὰ διδάσκωμε πρὸς αὐτούς, καὶ πρὸς ὅλους τὸν λαὸν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἁγιότητα.

Γοη. Νὰ περιέχρησθῃ σιγῶν καὶ τὰ παρωτηρῆται κοινῶς ὡ καὶ μερικῶς τὴν καθαρότητα ὅλων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παιρῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἢ ἢ θεῖο νομοθεσίᾳ καὶ ἢ λοιπῇ τῆς Ἐκκλησίας ἀκολουθίᾳ ἐκτελεσθῶν πλήρως καὶ μὴ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐκτέλεσθαι καὶ ἐκκλησιαστικὴν τάξιν.

Δοη. Νὰ συμβουλευθῆτε ὅλους τοὺς ἔχοντας βαθύων ἐκκλησιαστικῶν, ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπόσχουσι τὰ ζῆλον βίον μοναχῶν τὰ μὴ πληροῦσθαι ὁλοτελῶς ἐκτελεσθῶν τῶν ὅσων ἀνήκουσαν ἢ σιγῶν ὄντων μόνον εἰς τοὺς πολιτικοὺς, ὡς ὅτι οἱ αὐτοὶ, ὅσοι πρὸς ἐξουσίαν ὄντως ἀποκλεισθῆναι ἀπὸ ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ κοσμικῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ αὐτῶν τοὺς πολιτικοὺς νόμους διὰ τὰ δευτεροῦται τὰ μεταφύρουται μὴ τὸ καλὸν παρὰδειγμα μᾶς, κατὰ τὸ χρέος μας, καὶ τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν τῆς καὶ λαμπρότητα καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν προτέραν ἐλλάθειαν καὶ κατὰστατον.

Εοη. Ἄν τις ἐξ αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπειθῶν εἰς τὰς μετὰ φρονήσεως ἐκκλησιαστικὰς ἐμῶν συμβουλὰς ἀτακτῆ, ἢ θέλῃ τὰ πλησιάζῃ εἰς πολιτικά, ἢ ἄλλα κοσμικὰ πράγματα (τὸ ὅποιον δὲν πιστεύομεν) παραγγέλλεσθε τὰ γνωστοποιῆτε ἀνυπερθέτως ἐγγράφως, μηδενὶ χαριζόμενοι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπιτροπὴν τὰ σφραγίσῃ αὐτὸν παιδεύουσα καὶ τὴν ἀνάλογον ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν τὴν ἐκείνου ἀπέθειαν καὶ ἀταξίαν.

ΣΤοη. Χρέος σας εἶνε ἐπίσης, τὰ παρακινήτε συμβουλευόντες ἐκκλησιαστικῶς καὶ τοὺς ἀμελοῦντας τὰ τρέχοντα, κατὰ τὸ χριστιανικὸν χρέος των εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων τῆς Ἐκκλησίας ἀγίων καὶ πολλῶν πλέον εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν, καὶ τὰ γενέλιον, ὡς χριστιανοί, τὰς παραδεδομένας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἱεροῦς Ἀποστόλων, καὶ ἀπὸ τὰς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας προσταγμένας.

τῆ καὶ Ἀπριλλίου 1829. Ἐν Πάτρῳ.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ.

† ΑΙΓΙΝΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

† ΔΑΜΑΣΚΟΣ ΙΩΝΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΜΒΩΝΑ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ

24.

Ἡ ἐνότις τῆς Ἐκκλησίας

(Κυρ. Πατέρων - 12 Ἰουνίου)

Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς». (Ἰω. ιζ'. 11)

Ἡ σήμερον ἑορταζομένη Α'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐγκαινιάζει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τὴν μίμησιν τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου. (Πράξ. ιε', 6 ἐξ.)

ὡς τὸν μόνον παραδεγμένον τρόπον πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς αὐθεντίας. Ἡ «Οἰκουμενικὴ Σύνοδος» εἶναι ἡ ἀρχὴ ἐκείνη τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις διακρατεῖ καὶ ἐκφορεῖ τὴν ἐνότιαν τῶν ἐπὶ μέσους ομάδων αὐτῆς καὶ τῶν εἰς διαφόρους τόπους καὶ φυλάς ἀνηκόντων πιστῶν, τὸ ὄργανον δι' οὗ ὁ Οὐράνιος Πατήρ, κατὰ τὴν προσευχὴν τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, «τηρεῖ» τοὺς πιστοὺς «ἐν τῷ ὀνόματι» Αὐτοῦ καὶ μεριμνᾷ «ἵνα ὡσιν ἐν», ἠνωμένοι τ. ε. πρὸς ἀλλήλους ὡς ἠνωμένοι εἶναι ὁ Υἱὸς πρὸς τὸν Πατέρα καὶ πρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Α'. — «Ἐκ τούτου γνωσκονται πάντες ὅτι ἐμαὶ μαθηταὶ ἐστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» παρήγγειλεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς μαθητὰς Του. Ἐπαγελημένους δ' ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐνοιήσωσιν ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη δὲν δύναται ἄλλοῦ πον νὰ βασισθῆ εἰμὴ ἐπὶ τῆς ἀπολύτου πάντων εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὑποταγῆς, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πᾶσα ἀτομικὴ θέλησις ἐξουδετεροῦται καὶ οἰαδήποτε ἐγαῖστικὴ σκέψις ὑποχωρεῖ. Προδήλον εἶναι ὅτι μία τοιαύτη ὑποταγὴ ἀπαιτεῖ καὶ ἐνιαίαν καὶ ὁμομόρφον περὶ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ πληροφορίαν, ταυτότητα δ.λ.ν. ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὸ τί θέλει ὁ Θεός. Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζωμεν ὁμομορφῶς τί θέλει ὁ Θεός, εἴαν δὲν ἔχωμεν καὶ ἐνιαίαν τὴν πίστιν περὶ τοῦ τί εἶναι ὁ Θεός. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος τὴν ἐνότιαν τῶν πιστῶν ἐξήγησεν ἐκ τῆς «ἐν τῷ ὀνόματι» τοῦ Θεοῦ «τηρησεῶς» των, καὶ δι' «ἐν τῷ ὀνόματι» τοῦ Θεοῦ τῷ ἀποκαλυφθέντι δι' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὃ δέδωκάς μοι».

Ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἰστορίας τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐνότις τῆς πίστεως ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῆς ὅλης ἐνότιος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐπὶ ζητημάτων, ἐφ' ὧν ὑπῆρξαν διχογνωμίαι καὶ ἀμφισβητήσεις ἢ Ἐκκλησία ἐφρόντισε νὰ ἐρημνεύσῃ τὴν θεῖαν ἀλήθειαν, ἀπέκοψε δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτῆς ὡς «αἵρετικὸς» πάντας ὅσοι ἐξηκολούθησαν ἐμμένοντες εἰς τὰς καταδικασθείσας διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων κακοδόξους ἀντιλήψεις. Καὶ πολὺ δικαίως, διότι μία εἶναι ἡ θεῖα ἀλήθεια, ἣτις ἀπεκαλύφθη διὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ μία ἄρα καὶ μόνη δύναται νὰ εἶναι καὶ ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία αὐτῆς.

Οἱ δυτικοὶ ἔφθασαν βαθμηδὸν μέχρι τοῦ ν' ἀναθέσωσιν ὀλόκληρον τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν πρὸς αὐθεντικὴν ἐρμηνείαν τοῦ θείου θελήματος, εἰς μόνον τὸν Ἀρχιερέα τῆς Ρώμης, οἱ δ' ἀπ' αὐτῶν ἀποσχισθέντες Διαμαρτυρόμενοι κατήργησαν πᾶσαν αὐθεντίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀφήκαν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν εἰς τοὺς καθ' ἕκαστον πιστοὺς. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι μοιραίως κατήργησαν καὶ αὐτὴν τὴν ἐννοιαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ᾗ οἱ πρῶτοι περὶώρισαν αὐτὴν εἰς μόνον τὸ πρόσωπον τοῦ Πάπα.

Πιστὴ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Γραφῶν καὶ τῆς ὅλης Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως ἢ Ἁγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατεδίκασεν ἐξ ἐνός τὴν μονοπροσώπον ἀπολυταρχικότητα τῆς Ρώμης, ἀποδοκιμάζει ἐξ ἄλλου τὴν ἀναρχίαν τῆς Διαμαρτυρήσεως, ἐμμένουσα πιστὴ εἰς τὸν θεσμόν τῶν Οἰκουμ. Συνόδων,

εις ἅς καὶ μόνας ἀνήκει τὸ δικαίωμα τοῦ αὐθεντικῶς ἐρημνεύειν τὴν θεϊαν βουλὴν ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοῦ Ἁγ. Πνεύματος καθοδήγησιν.

Β'.—Ἐπομένα τῇ ἐνότητι τῆς πίστεως εἶναι ἡ ἐνότης τῆς ἠθικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἡ ἐνότης ἐν τῇ λατρείᾳ, καθόσον ἡ πίστις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ὅλης χριστιανικῆς ζωῆς, ἧς ἐκδηλώσεις εἶναι ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ λατρεία.

Ἐνάλογος δ. λ. δ. τῶν δογματικῶν προϋποθέσεων ἀπὸ τῶν ὁποίων ὁρμάτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι καὶ ἡ ἀξία καὶ ἡ ἔννοια ἣν ἀποδίδει εἰς τὸν ἠθικὸν νόμον, καὶ ἡ μορφή, ἣν ἐπιβάλλει εἰς τὴν θεϊαν λατρείαν. Εἰς τὰς περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν ἐρημνείας οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ μετὰ τῶν ἐπὶ μέρους ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διχογνωμία, διότι ἡ ἠθικὴ ζωὴ ἀποτελεῖ ὄρον ἀπαραίτητον τῆς ψυχικῆς σωτηρίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βάσιν καὶ τὴν οὐσίαν τῆς θεας λατρείας οὐδεμία ἐπίσης δύναται μετὰ τῶν ὀρθοδόξων νὰ ὑπάρξῃ διαφορὰ, διότι αὕτη εἶναι ἐκδήλωσις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δογματικῆς διδασκαλίας· δύναται ἐν τούτοις νὰ εἶναι διάφορος ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἢ ἐξωτερικῇ μορφῇ τῆς θείας λατρείας, ἣτις εἶναι πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν ψυχρὸν σύνθεσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας τῶν πιστῶν τῶν κατὰ τόπους ὀρθοδ. Ἐκκλησιῶν.

Ἐπὶ ζητημάτων ἄρα τοιούτων, ἐφ' ὧν δι' οἰκουμηνικῶν αποφάσεων δὲν ἔχει δεσμευθῆ ἡ Ἐκκλησία αἱ κατὰ τόπους ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι δύνανται διὰ τῶν τοπικῶν αὐτῶν Συνόδων ν' ἀποφαίνωνται αὐθεντικῶς ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου ὀφείλοντος ἀπροφασίστως νὰ περὶταρχῆ.

Τοιοῦτο ζήτημα π.χ. εἶναι τὸ τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὀρθῶς καὶ κανονικῶς αἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι ἔλαβον διαφορῶς ἀποφάσεις ἀναλόγως πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας, ὑφ' ἧς διαβιοῦν καὶ ἐργάζονται, χωρὶς τοῦτο νὰ παραλύσῃ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, καθόσον οὐδεμία Οἰκουμηνικὴ Σύνοδος ἔχει δεσμεύσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὴν Ὄρθοδοξίαν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνάγκη νὰ προστεθῆ ὅτι καὶ τῆς διοικήσεως ὁ τρόπος διαφέρει κατὰ τὰς διαφορῶς τοπικὰς Ὄρθοδόξους Ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ παραβλάπτεται ἡ ἐνότης τῆς ὅλης Ἐκκλησίας, διότι καὶ αἱ διαφοραὶ αὗται ὑπεγορεύθησαν ὑπὸ τοπικῶν συνθηκῶν. Ἡ βᾶσις τηρεῖται πάντοτε ἀπαρασάλευτος, καὶ βᾶσις τοιαύτη εἶναι ὁ σεβασμὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, τῆς σηοιζομένης 1) ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ διακρίσεως τῶν τριῶν τῆς ἱερωσύνης βαθμῶν, 2) ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς τοπικῆς Συνόδου καὶ 3) ἐπὶ τῆς πλήρους ὑποταγῆς εἰς τὴν αὐθεντίαν τῆς Οἰκουμηνικῆς Συνόδου, ἣτις ἐπὶ ζητημάτων πίστεως ἐρημνεύει ἐγκύρως τὴν θέλησιν τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ.

Γιμῶντες σήμερον τῶν 318 πατέρων τῆς Α. Οἰκ. Συνόδου τὴν μνήμην καὶ ἀκούοντες τὴν περὶ τῆς ἐνότητος προσηχῆν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀρχηγοῦ σπουδάσωμεν ν' ἀποδείξωμεν τὴν ἐνότητα ταύτην ἐν τοῖς ἔργοις, πιστῶς μὲν εἰς τὰ δόγματα τῆς Ὄρθοδόξου

ἡμῶν Ἐκκλησίας προσηλωμένοι, μετὰ προσοχῆς δὲ τηροῦντες τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης, ἐν τῇ ἐκκληρωσίᾳ τῆς ὁποίας θὰ ἀναδειχθῶμεν ἀληθεῖς μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ.

E. F. M.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀλληλογραφίας.

Τὸ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς 1. 1. Συνόδου πρὸς ταχιδρομικῆς ἀτελείας τῆς προηγουμένης ἐπισημαστικῆς ἀλληλογραφίας τῶν τριῶν ἡμερολογίων καὶ τῶν ἐνοριακῶν ἐγ' ἡμερῶν καὶ ἐπιτροπῶν προκλήθην ζήτημα παρατηρηθῆν εἰς τὸν κοινοῦν συνέβουλον τοῦ Ὑποπροέδρου τῆς Συνοδικῆς καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὁλοκληρίαν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου προεβλήθη μὲν διχογνωμία, οὐχ ἥτις ὅμως ἄρκειται πρὸς λύσιν εὐνοοῦσαι τὸ αἴτημα, ἐφ' ὅσον ἐπὶ αὐτοῦ ἀπεφάνθη ἡ πλειοψηφία τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Τὸ ἐπίμαχον τῆς συζητήσεως σημεῖον ἐπιβόησεν, ὡς κινός, τοῦτο: ἂν αἱ ἱεραὶ ἡιεροπόλεις, ὡς ἐκδίδουσαι μονομερῶς ἐποχρηστικὰς διὰ τὸ κοινὸν πράξεις καὶ ἐπιτάσσουσαι ἐντὸς τοῦ κέντρου τῆς ἐπὶ τῶν κεντρικῶν νόμων διαγραφουμένης ἀρμοδιότητος αὐτῶν, εἶναι δημοσίαι ἀρχαὶ καί, κατ' ἀκολουθίαν, δικαιοῦνται ν' ἀπολαύσῃ τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ νόμου 5181 προβλεπομένης ταχιδρομικῆς ἀτελείας, καὶ ἂν ἡ αὐτὴ ἀρχὴ πρέπη νὰ ἐφαρμοζῆται καὶ ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν. Ἀντιθέτως πρὸς τὴν καταγραφικὴν ἀπάντησιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Νομ. Συμβουλίου ὁ κ. κοινοῦς σύμβουλος τοῦ προηγουμένου ἐπίκουρον ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τοῦ νόμου ὡς «δημοσίαι ἀρχαὶ» θεωρεῖ μόνον τὰς ἐν τῷ Κράτει συνταγματικῆς πολιτικῆς λειτουργίας, ἡτοι τὰς ἐπιθετικὰς ἐκείνας, αἵτινες ἐκδίδουσαι μὲν μονομερῶς πράξεις ἐξ οὐκίας δυνάμει καὶ δικαιοδοσίας ἐποχρηστικὰς διὰ τοῦς πολιτάς, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ιδιότητα τῶν τριῶν συνταγματικῶν ἐν τῷ Κράτει πολιτικῶν λειτουργιῶν ἢ ὡς ταῖμα μιᾶς τοῦτων, ἡτοι ἱεραρχικῶς εἰς αὐτὴν ἐπαρτάμενον. Ἐφ' ὅσον αἱ ἡιεροπόλεις καί, κατ' ἀκολουθίαν πρὸς αὐτάς, οἱ ἱερεῖς καὶ αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπαί, ὡς κοινοὶ δημοσίαι δικαιοῦνται δὲν ἐπισημαστικῶς οὐδέ ἐν τῷ νόμῳ ὡς «δημοσίαι ἀρχαὶ», δὲν δύνανται ν' ἀπολαύσῃ τοῦ πλεονεκτηματος τῆς ταχιδρομικῆς ἀτελείας, κατὰ τὸν κοινοῦν σύμβουλον. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα εἶνε δικτικὸν διπλῆς ἐρημνείας, ἐπὶ τῆς ἀτελείας δ' ἐτάχθη ἡ πλειοψηφία τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, προσαπὸς ταύτης ἡ γνώμη νὰ κρατηθῇ ὀφείλει, τιθεμένη ὅτι τοῦτο εἶναι ἰστορικὸν εἰς τὸ ζήτημα.

* Ὁ κ. Κ. Παράσχος ἐν ἀρχῇ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Χριστιανικὸ αἰσθημα εἰς τὴν νεοελληνικὴν ποιησιν» (Πολιτεία) ἀποφαίνεται ὅτι χριστιανὸς μὲ τὴν βαθεῖαν καὶ πραγματικὴν ἔννοια δὲν εἶνε κανένας ἀπὸ τοῦς κοσμοφαινοῦς νεοελληνῶν ποιητάς: οὔτε ὁ Σολωμός, οὔτε ὁ Βαλαωρίτης, οὔτε ὁ Κάλβος, οὔτε ὁ Παλαμάς. Ὁ Κάλβος εἶνε ἐνὰς ἀύστητος, ἀσκητικὸς κορυφάνος, πολὺ λίγος ὅμως, καθόλου ἴσως, χριστιανὸς τῶν Εὐαγγελίων. Εἶνε κυρίως

«πατριώτη». Μολονότι όμως «ἀπ' τὸ ἔργο του λείπει κάθε ἀτμόσφαιρα μεταφυσική, κάθε ἠθική καθαρά χριστιανική, βρίσκεται λιγότερο μακριά ἀπὸ τὸν χριστιανισμό παρ' ὅτι ὁ Βιλασφώτης. Ὁ Βιλασφώτης εἶναι κιόλα ποικιλιμένος ἀπὸ τὴν ἀθεία, τὴν «ἀθησθεία» τοῦ αἰῶνος τούτου. Τίποτε ἀπολύτως τὸ οὐσιαστικῶς χριστιανικὸ εἰς τὸ ἔργο του. Ὁ θάνατος τὸν πλήττει ὅπως πλήττει ὅλους τοὺς ἄριστάς, με τὸν φρικτότερο τρόπο, σὰν καὶ τέλος ποῦ δὲν ἀφίνει τίποτε, πέρα ἀπὸ τὸν ὅποιον τίποτε δὲν ὑπάρχει... Ἀλλὰ ὁ Βιλασφώτης, ἂν καὶ ἀθησθεὶς σὺ βάθος, δὲν φθάνει ὡς τὸ σημεῖο νὰ δεῖξῃ καὶ θετικὰ τὴν ἀθεία του. Δὲν ἐπαναστατεῖ κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν χριστιανῶν, δὲν σαρκάζει, δὲν βλασφημεῖ. Ἡ ἀνταρσία αὐτῆ, λανθάνουσα στὸν Βιλασφώτη, φανερώθηκε μὲ τὸν τολμηροτέρου τρόπο στο ἔργο τοῦ Παλαμά. Ὁ χαρακτηριστικότερος ἀπὸ ἰδεολογικῆς ἀποψεως, ὁ πῶ ἀντιπροσωπευτικὸς ἥρωας του, ὁ «Γύφτος» τοῦ «Δωδεκαλόγου», ὄχι μόνον ἀρνείται, ὄχι μόνον ἐπαναστατεῖ, ἀλλὰ καὶ αἰσθάνεται, νοεῖται, μίαν ἐσωστρεφικὴ ὑπερηφάνεια μίαν ἀγρία χιρὰ πῶ ἀρνείται. Ὁ Γύφτος τοῦ Παλαμά εἶνε ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος σ' ὅλη τὴν τρανικότητα τοῦ κλυθωνισμοῦ τούτου, πῶ διαρκῶς τρεκλίζει, πῶ δὲν μπορεῖ πουθενὰ νὰ στηριχθῆ. Δὲν συνέρη ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὸν Σολωμό. Ὁ Σολωμὸς κατέχεται ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ ἠθική, δὲν νεῖται ἀπὸ αἰσθημα χριστιανικὸ. Ὁ χριστιανισμὸς του, ὡστόσο, εἶνε σὰν ξάδερμος λιγάκι, γλυκερὸς καὶ ἀπαλός, «ποιητικὸς» μονάχα. Δὲν ἔχει τίποτε τὸ βαθύ. Καμμιὰ ἐξαρση πουθενὰ...»

Ὁ κ. Ἄριστος Καμπάνης, καυτηριάζων ἐν τῇ Πολιτεῖα τὴν ἀηδὴ κοσμικὴν στήλην τὴν θεοσιμθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων πρὸς σκοποὺς κυκλοφορίας, γράφει σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάρχουν πολὺ ζωηραὶ ἀμφιβολίαι διὰ τὴν ἀναγκαίτησιν τῆς ἐπερχομένης καταστροφῆς, ἐλαττώνονται οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων, ὀρθώνεται τὸ πρόβλημα τοῦ ψωμοῦ καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ προσφαγίου διὰ τὴν μάζαν, εἶναι ἀκατανόητον ὅτι ὑπάρχουν χυροὶ καὶ κυριαὶ πῶ δὲν φοβοῦνται νὰ διαφημίζων διὰ τῶν ἐφημερίδων ὄχι τὰς πράξεις τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τοῦ ἀλτροῦσμοῦ, ἀλλὰ τὰ φαισιονόμιλα κοστῆματα καὶ τὰ περισιναῖα μὸδελα, τοὺς νεοστειρισμοὺς τοῦ Πατοῦ καὶ τῆς Λανβέν, τὰ ἐξωτικά κοσμητήματα, τὴν ἀμφιβολὸν εὐσχημίαν τῶν κνημῶν καὶ τῶν βραχιόνων, τὴν νουσιμάδα, τὴν «πικάντικη ὄμορφιά», τὸν γυμνισμόν, τὸ σεξαππὴλ καὶ τὰς ἄλλας κνηκότητας... Ἡ ταπεινὴ γυναικοῦλα τῆς συνοικίας πῶ διαβάξει τὰς κοσμικὰς αὐτὰς περιγραφὰς, τοὺς μελισταγεῖς ὕμνους πρὸς τὰς διαφόρους ματαιότητας καὶ τοὺς νεοπλήκτους σνομπισμοὺς, ὑφίσταται τοὺς δεινότερους πειρασμοὺς καὶ σκεπτεται ἴσως πῶς θὰ εἶρη τὰ μεσα νὰ μεταβληθῆ εἰς ἐμπυρον ἀριστοτέχνημα, ἢ πῶς καὶ διὰ ποίας θυσίας θὰ λάβῃ εἰσιτήριον δι' ἓνα κοσμικὸ σπιτι, πῶς θὰ λάμψῃ εἰς τὴν μαστιχάν, τὸ σάσι ἢ τὰς γυμνικὰς ἐπιδείξεις τῆς Πλυφάδας. Ὅταν ἡ «λογοτεχνία» αὐτῆ δὲν ἀφυπνίζει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μιμήσεως, ἀφυπνίζει τὴν λαγοκοιμισμένην ὀργὴν τῶν πενομένων τάξεων Κορυφάνει τὴν λυτὴν ἀγανάκτησιν ἢ σκέρψι ὅτι μερικοὶ ἀργόσχολοι, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐγκαίρως φυγαδεύσαντας τὸν πλοῦτον τῶν φηρισμένοι ἐκπρόσωποι τῆς νεοπαγοῦς καὶ ἀσυμπαθοῦς φεουδαρχίας, δὲν ἔχουν συναίσθησιν τῆς καταστάσεως... Εἰς τὴν καταστροφὴν θὰ ὠθήσῃ ἡ κουφότης ἐνὸς τμήματος τῆς μεγάλῃς ἀσιακῆς τέξεως, τῆς νεοτεύκτου πλουτοκρατίας, ἢ ὅποια, μὴ διακρινομένη εἰς οὐδέν, οὔτε εἰς τὴν στρατευομένην πολιτικὴν, οὔτε εἰς τὰ γράμματα, οὔτε εἰς τὰς τέχνας, οὔτε εἰς τὴν εὐποιίαν, ἐμφανίζεται εἰς τὰς γνωστὰς «στήλας» διακρινομένη εἰς τὴν μαστιχάν, εἰς τὸ μπριτς, εἰς τὰς πολυτελεῖς ἀμφιεσεις καὶ τὰς «σεξαππληλικὰς», δηλαδὴ τὰς διεγερτικὰς τῶν ταπεινοτέρων ἐνοτικῶν μεταμορφώσεως».

ΧΡΟΝΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπεθύνη προχθὲς τὸ ἔξῃς τηλεγράφημα:

Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον
ΑΡΧΕΡΧΟΣ

Τινὲς τῶν Ἀγιοπύτων Ἐκκλησιῶν, παρὸς ἀσφδρῶν αὐτῶν ἐπιθυμίας, ἀδελφωτῶν μετασχίζῃν Προσεννόδοι, λόγω ἐυπεροστικῶν αὐτῶν. Σὺντελεῖς τοῦτον φρονοῦντιν ὅτι ἐπιβάλλεται ἀναβολὴ τῆς αὐτῆς.

Πατριάρχης Φώτιος

—Οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ἰωαννίνων, Μυτιλήνης καὶ Αἰτωλοακαρνανίας μετὰ τοῦ Ἐπιτροπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Ἰπουργόν τῆς Παιδείας ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ συνεξήτησαν ἐπὶ ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας.

—Ἰπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκφρασθῆ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν θρησκευτικὴν Ἀδελφότητα «Ζωὴ» ἐπὶ τῇ πολυτίμῳ συμβολῇ αὐτῆς εἰς ἀνάπτυξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

—Ὡσαύτως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκφρασθῆ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν τέως Ἰπουργόν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων κ. Γ. Παπανδρέου ἐπὶ τῇ ἐπιτευχθείσῃ δι' αὐτοῦ ἐκκλησιαστικῇ νομοθεσίᾳ, παρὰ τινὰς ἐλλείψεις αὐτῆς, ὡν τὴν διόρθωσιν θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Ἐκκλησία.

—Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Κασσανδρείας κ. Εἰρηναίῳ μηνιαία ἀδεια ἀπουσίας διὰ Κων)πολιν.

—Ὡσαύτως ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Λήμνῳ εικοσαήμερος ἀδεια ἀπουσίας διὰ Θεσσαλονίκης.

—Ἐπίσης ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Δημητριάδος μηνιαία ἀδεια ἀπουσίας διὰ τὰ λουτρά Κάρλσβαδ.

—Ὅμοίως ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας εικοσαήμερος ἀδεια ἀπουσίας διὰ Κυλλήνην.

—Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Ἀρδαμερίου εικοσιπενθήμερος ἀδεια ἀπουσίας διὰ τὰ λουτρά Λαγκαδά.

—Ὡσαύτως ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Χίου ὀκταήμερος ἀδεια ἀπουσίας διὰ Ἀθήνας.

—Ἐπίσης ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Ἄρτης δεκαπενθήμερος ἀδεια ἀπουσίας διὰ Ἀθήνας διὰ λόγους ὑγείας.

—Ὅμοίως ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Κορινθίας δεκαήμερος ἀδεια ἀπουσίας διὰ Κων)πολιν.

—Διωρίσθη ὑπὸ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Σκαφιδιάς ὁ μοναχὸς Μακάριος Βάκρος καὶ σύμβουλος ὁ μοναχὸς Ἀρσένιος Ρηγόπουλος.

—Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐκοινοποίησε πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὰ μητροπολιτικὰ γραφεῖα ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται ὅτι τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν τῶν ἱερῶν ναῶν, ἀσχετῶς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν, εἶνε τέσσαρα. Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν, αἱ ὁποιαὶ ἔχουν μόνον δύο λαϊκὰ μέλη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς διεεργείας τῶν τακτικῶν ἐκλογῶν, θὰ διορισθῶν ὡς τακτικὰ τὰ πρῶτα δύο μέλη τὰ ἀναγραφόμενα ὡς ἀναπληρωματικά. Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δὲ ἐκλογῆς θὰ ἐκλέγωνται τέσσαρα μέλη.

— Διὰ Διατάγματος συνεχωνεύθη ἡ Ἱ. Μοῦνῃ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστορίας εἰς τὴν Ἱ. Μοῦνῃ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

— Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου ἡ καθάρσεις τοῦ ἱερέως Σάββα Μανία ὡς ἐπιβουλευθέντος τὴν ζωὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου.

— Διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μεσοηρίας Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μοῦνης «Δημόδης» ὁ Ἀβραάμιοι Ἀτέσης καὶ σύμβουλοι δι' ἐκλογῆς ὁ ἱερομοναχὸς Συμεὼν Γαρίδης καὶ ὁ μοναχὸς Ἰακώβος Κονιαρῆ.

— Ὡσαύτως διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Σ. Μεσοηρίας Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μοῦνης «Βολκατω» ὁ ἱερομόν. Δανὺδ Δημοπούλος καὶ σύμβουλοι δι' ἐκλογῆς ὁ ἱερομ. Γαβριὴλ Δίβας καὶ ὁ ἱεροδ. Γαλακτίων Συρμόπουλος.

— Ανεγνωσθήσαν συγκαροτήριε Γράμματα ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Σερβίας, τοῦ τοποτηρητοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ Μητροπ. Πολωνίας καὶ τοῦ Ἀρχιεπ. Σινά.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Θήρας δεκαήμερος ἀδειὰ ἀπουσίας δι' Ἀθήνας.

— Διὰ Διατάγματος ὁ ἐν Κάτω Πατησίοις ἱερός ναὸς τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐνοριακός.

— Ὡσαύτως διὰ Διατάγματος καθωρίσθησαν αἱ ἐνοριαὶ τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐδέσσης.

— Ἀπεφασίσθη ἵνα δι' ἐγγράφου ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσίου κ. Σωτηρίου περὶ τῆς ἐκτύπωσης λευκώματος περιέχοντος εἰκόνας τοῦ Σωτήρος, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων ἐγχρώμους, ὅπως χρησιμεύσωσι τοῖς ἁγιογράφοις ὡς ὑποδειγμα διὰ τὴν κατασκευὴν εἰκόνων τῶν ἱερῶν ναῶν.

— Ἀπεφασίσθη ὅπως τροποποιηθῇ ὁ τύπος τῆς σφραγίδος τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων οὕτως ὥστε ἄνωθεν τοῦ Σταυροῦ νὰ εἰκονίζηται ὁ δικέφαλος ἀετός.

— Ὑπεμνήσθη καὶ πάλιν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων ἵνα ἀποσταλῇ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ σχέδιον ναῶν ρυθμῶν Βασιλικῆς καὶ Βυζαντινοῦ.

— Ἐξαπελύθη ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας ὅπως παρακληθῶσιν ὅπως οἱ μὲν τρόφιμοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης θεωρησῶσιν ἐτήσιαν τὴν εἰσφορὰν αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐθελουσίως ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν.

— Συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 22 τοῦ νόμου 5439 ἀπεφασίσθη ὅπως ἀποσπασθῶσιν ἐπὶ ἑξάμηνον οἱ ἱεροκήρυκες τῶν Ἱ. μητροπόλεων Παροναξίας καὶ Κορινθίας ἀρχιμ. Κυπριανὸς Πουλᾶκος καὶ Ἰωάννης Μακρόπουλος, ὁ μὲν πρῶτος διὰ τὴν ἱερὰν μητροπολὴν Καστορίας, ὁ δὲ δευτέρος διὰ τὴν Ἱ. μητρόπολιν Φλωρίνης, ἐπὶ προσθέτῳ ἐπίδοματι, ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ, δύο χιλιάδων δραχμῶν, πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων δι' ἃ ὑποβάλλουσι σχετικὰς καταστάσεις.

— Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ Σεβ. Ἱερισσοῦ περὶ τοῦ κύρους τῶν ὑπὸ τοῦ καθηρημένου ἀρχιμ. Εὐτυχίου Μακρίδου τελεσθέντων μυστηρίων ἀπεφασίσθη ἵνα ἀνακοινωθῇ αὐτῷ, ἐπὶ μὲν τῶν βαπτισθέντων νηπίων νὰ γίνηται χρίσις ἁγίου μύρου, ἐπὶ δὲ τῶν νυμφευθέντων νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ Γ' εὐχὴ τοῦ γάμου.

— Τηλεγραφικῶς συνεστήθη τοῖς σεβ. μητροπολίταις τῆς Ἑπτανήσου ὅπως ἀποφεύγωσι τὰς χειροτονίας ἐφημερίων, καθόσον ἐπεξετάθησαν καὶ εἰς τὴν Ἑπτανήσον αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5148 περὶ προσόντων ἐφημερίων.

— Διὰ διατάγματος ὁ συνοικισμὸς τῶν περιοικῶν τῆς ἁγίας Βαρβάρας ἢ Χαλκωματῶν Πατρῶν ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν μὲν ἐνορ. ναὸν τῆς ἁγ. Βαρβάρας.

— Διὰ διατάγματος ὁ συνοικισμὸς Διαμαντέικα— Ἀγρινίου ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν μὲν ἐνοριακὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

— Ὡσαύτως ὁ συνοικισμὸς Καμαρυῶλα— Ἀγρινίου ἀποσπώμενος ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ ναοῦ ἁγίου Χριστοφόρου Ἀγρινίου ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν μὲν ναὸν ἐνοριακὸν τῶν ἁγίων Παρασκευῆς.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Μικαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προσετῆ ἐορτῶν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τὴν μὲν πρωίαν ἐν Πειραιεὶ ἐν τῷ ἱ. ναῷ τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου, τὴν δὲ ἑσπέραν ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἱ. ναῷ τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου (Ομονοίας). Τῶν ἐορτῶν τούτων μετέσχον αἱ χιλιάδες τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ μαθητῶν τῶν Κατηχ. Σχολείων καὶ μέγα πλῆθος γονέων. Περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους, ὁμίλησαν ἐν Πειραιεὶ μὲν ὁ ἱεροκλήριξ Ἀττικῆς ἱεροδ. διάκονος κ. Χριστοφόρος Παπουτσόπουλος, ἐν Ἀθήναις δὲ ὁ κ. Παναγιωτόπουλος ἐξάρανες τὴν καταπληκτικὴν πρόοδον ἣν ἔσχεν ἡ διάδοσις τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἀπαντῶν ὁ Μικαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ τούτῳ γεγονότι τῆς διαδόσεως τοῦ κατηχητικοῦ θεσμοῦ καὶ ἠθροίσθησαν ἰδιαιτέρως τὴν Ἀδελφότητα τῆς «Ζωῆς», ὡς παρασχοῦσαν τὰ πρώτα μέσα καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ἐργαζομένην διὰ τὴν τοιαύτην τῆς Κατηχίσεως πρόοδον. Οἱ μαθηταὶ ἔψαλον διαφόρους θρησκευτικὸς ὕμνους καὶ ἀπήγγειλαν ἐπικαιρὰ ποιήματα κατασυγκινήσαντες τοὺς παρισταμένους. Εἰς τὸ τέλος διενεμήθησαν βραβεῖα εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας εἰς τὸν διαγωνισμὸν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων Κατηχητικῶν Σχολείων, ἀφ' οὗ ἀνεκοινώθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν κριτικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἐνεποίησαν βαθεῖαν ἐντύπωσιν διὰ τὴν δι' αὐτῶν διαπιστουμένην πρόοδον τῶν διαγωνισθέντων. Μετὰ ἰδιαιτέραν ἐνδιαμέροντος παρηκολούθησαν τὰς ἐορτάς ταύτας οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ καὶ οἱ λοιποὶ παρεπιδημοῦντες Ἱερόρχαι ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι κληρικοί.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐγένετο ἐν τῇ αἰθροῦσῃ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ πολλῶν ἐπιλεκτῶν μελῶν ἐκ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας πρωτοβουλία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παν. Μπρατσώτου τῆς Ἱδρυσεὶς τῆς «Χριστιανικῆς Κοινωνικῆς Ἐνώσεως», ἣς σκοπὸς ἐτέθη ἡ μελέτη τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ διὰ τῶν χριστιανικῶν μέσων ἐργασία πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κοινωνικοῦ κακοῦ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 29 Μαΐου ἐγένετο ἐν τῇ αἰθροῦσῃ τοῦ Συλλόγου καὶ τρεῖς Ἱερόρχαι εἰδικῇ ἐπίδειξις τοῦ «Μουσικοῦ Λυκείου Ἀθηνῶν», κατ' ἣν ὁ Καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς κ. Κωνσταντ. Παπαδη-

μητρίας παρουσίασε τὸν τυφλὸν τελειόφοιτον τῆς Βυζαντινῆς Σχολῆς κ. Δ. Χρυσάφιδην ἐκτελούντα κατὰ τρόπον θανατάσον τὴν Ἐκκλησ. μουσικὴν. Τὸ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον τῆς ἐπιδείξεως ταύτης εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ τυφλὸς νέος, ὅστις κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν εἶχε σπουδάσει ἐν τῷ Οἴκῳ τυφλῶν Καλλιθέας τὸ σύστημα τῆς γραφῆς Μπραϊ, ἐτροποποίησεν αὐτὸ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε γ' ἀποδίδονται πιστῶς τὰ μέλη τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς. Τοῦτο ἐπιστολοποιήθη καὶ ἀπὸ προηγουμένης ἐπιδείξεως, εἰς ἃς παρέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπευλογῶν καὶ ἐνθαρρύνων τὸν συμπαθῆ νέον, ἐπεκυρώθη δὲ πρὸς ἔτους καὶ παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν γνωματεύσεως μουσικῶν καὶ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν τότε Συνοδικῶν Μελῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Κίτρον Παρθενίου καὶ Κυθήρων Δωροθέου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς τετραετοῦς φοιτήσεώς του ἐν τῇ Βυζαντινῇ Σχολῇ τοῦ Μουσικοῦ Λυκείου Ἀθηνῶν ὁ κ. Δ. Χρυσάφιδης μετέγραψεν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας σελίδας ἐκ τῶν ἐπισημῶν μουσικῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας καὶ συγκεκριμένως: Τὸ ἀναστασιαμάτιον καὶ τὸ Εἱρομολόγιον Πέτρου Πελοποννησίου, ἐκδόσεως Ἰωάννου Πρωτοψάλτου, τὰ ἄσματα τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκ τῆς τρίτου Μουσικῆς Συλλογῆς τοῦ κ. Γ. Πρωγάκη, Καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, τὸ Τριψῆδιον καὶ τὸ Πεντηκοστάριον ἐκ τῆς Μουσικῆς Κυψέλης, τὴν Μ. Ἑβδομάδα τοῦ Γ. Ραιδεστηνοῦ, τὴν Μέθωδον Βυζαντινῆς Μουσικῆς τοῦ κ. Κ. Παπαδημητρίου καὶ ἄλλα ἄσματα παλαιῶν καὶ νέων διδασκάλων. Ἡ ἐργασία αὕτη, ἀποτελοῦσα ἤδη 27 τόμους, ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὄδηγίαν, ἐπίβλεψιν καὶ ἐξέλεγγιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαδημητρίου, ὅστις κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίδειξιν τοῦ λαμπροῦ μαθητοῦ του ἐμερίσθη μετ' αὐτοῦ δικαίως τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ εὐλογητὰ συγχαρητήρια τοῦ πληθῆς τοῦ ἀγροατηρίου. Ἐκ τῶν παρισταμένων οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολιταὶ Ἰωαννίνων Σπυρίδων καὶ Ἀκαρνανίας Κωνσταντίνος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχ. Γεωργιανὸς Ρουμπάνης, ὁ Δευθινὸς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς Ἀρχιμ. Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Δουβορυνιώτης, ὁ Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Μπρατσιώτης, ὁ Καθ. τῆς Ριζαρείου κ. Β. Σπηλιόπουλος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι κ. Π. Βαρυμποσκίτης ἐσχημάτισαν, ὅπως αὐθορμήτως, ὑπὸ τὴν καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐπιδείξεως, ἐπιτροπὴν, ἣτις ἀνάλαβε νὰ υποστηρίξῃ τὸν κ. Χρυσάφιδην, ἵνα δυνηθῆ νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τυφλοὺς ὅσα οὗτος ἠδυνήθη νὰ μάθῃ μετ' τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου, ὅστις ὄντως σφοδρὸ τυφλός.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κалаμών ὅτι ὡς ἡμέρας ἐπιδείξεων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ὁρισθείσης τῆς 21 Μαΐου, ἐξ ἐκάστης ἐνορίας ὑπερχίλιοι παῖδες μετὰ τῶν ἱερέων διδασκάλων τὸν συγκεντρωθέντων εἰς τὴν πρὸ τῆς Μητροπολιτικῆς μεγάρου πλατείας προηγουμένων σαλιγκτικῶν Προσκόπων καὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου, παρετάχθησαν δ' εἰς τὴν Ἀστικὴν Σχολὴν κεχωρισμένοι κατὰ ἐνορίας. Τὸν Σεβ. Μητροπολίτην κ. Μελέτιον καταφθάσαντα μετὰ τῆς ἀκολουθίας του σύμπασι ὁ παιδικὸς κόσμος ἐευφρόνησε ψάλλον «τὸν Δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν...» μετὰ προσευχῆν δὲ ἐψάλησαν ὑπὸ χοροῦ 50 μαθητῶν ἀριστα κατηχητικῶν τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ ἄλλα τροπάρια, εἶτα δὲ ὁ πρεσβύτερος Ἰωάννης Κωστόπουλος ἐξέθεσε τὰ πεπραγμένα καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἐξέτασις τῶν μικρῶν, ἠθικοθησκευτικοὶ διάλογοι καὶ ἀπαγγελία ποιημάτων. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης συγκεκινημένος ἐπὶ τοῖς καρποῖς τῶν κατηχητικῶν Σχολείων ἐξέφρασε τὴν ἰκανοποίησιν καὶ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς διδασκάλους τῶν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ὑπὲρ τῆς διακρίσεως τῆς τρυφερᾶς νεότητος, παρώτρυνε δὲ τοὺς μαθητὰς νὰ ἐκτελῶσιν ὅσα καλὰ ἐδιδάχθησαν παρὰ τῶν διδασκάλων τῶν καὶ ἐτόνισε πρὸς τοὺς γονεῖς, ὅτι εἴτε ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἔχομεν σήμερον ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ποδηγηθῶμεν τὴν νεότητα καὶ νὰ τὴν καθοδηγήσωμεν εἰς τὰς τοῖβους τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἀναφανῇ μία νέα γενεὰ ἔχουσα ἠθικὰς ἀρχὰς. ὕψηλά φρονήματα καὶ ὑγιεῖς βάσεις.

— Ὁ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας Σύλλογος ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων Φυματιῶντων, ἀφοῦ μετὰ πολλοὺς κόπους ἐξωμαλύνθησαν αἱ ἐπιπροσθούσαι ποιμίαι δυσχέρειαι, ἤρχισε τὴν πραγματοποιήσειν τοῦ σκοποῦ του. Ἐγκατέστησε δηλ. εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν Νοσοκομεῖον μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ὑπηρεσίας νοσοκόμων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ καὶ ἤδη δέχεται τοὺς πάσχοντες συντηρῶν καὶ θεραπεύων αὐτοὺς δωρεάν. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀρίστου Συλλόγου εἶναι τὰ μάλιστα εὐεργετικὸς, διότι διὰ τῆς ἀπομονώσεως τῶν πασχόντων καὶ οὕτω συστηματικώτερον νοσηλεύονται κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιστημῆς, καὶ οἱ ὑγιεῖς οἰκείοι των σφύζονται ἀπὸ τῆς καὶ εἰς αὐτοὺς μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας.

— Ἐν Καλαμίαις κατὰ τὸ Πάσχα ἡ φιλανθρωπία ἠσκήθη μετὰ ὀποτελέσματος εὐχαρίστου. Τὰ Ἐνοριακά Ταμεῖα διένειμον εἰς πτωχοὺς 52.000 δραχμάς. Ἰσον ποσὸν περιούτου διέθεσεν καὶ ὁ Φιλόπτωχος Σύλλογος τῶν Κυριῶν καὶ οὕτως οἱ πτωχοὶ ἐώρασαν τὸ Πάσχα εὐχαριστοῦντες τὸν Ἀναστήντα Κύριον. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ κατὰ τὸ λοιπὸν διάστημα δὲν παύουν νὰ παρέχουν βοήθημα εἰς τοὺς πτωχοὺς.

— Κατ' ἐντολὴν τοῦ Σεβ. Μητροπ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Ἱερεμὴλ ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Καρμπαλιώτης περιουδύσας τὴν ἐπαρχίαν καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην καὶ τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα διὰ σειράς κηρυγμάτων ἐδίδαξε τοῖς χριστιανοῦς. Κατὰ τὴν τρίτην δὲ τοῦ Πάσχα εἰς τὸ κοινοτικὸν κατὰστημα Φαρσάλων κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ συνῆλθε τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ πολλοὶ ἐγκριτοὶ πολῖται πρὸς ὄψιν συνέστησε τὴν ἰδρύσιν Φιλοπτώχου ταμεῖου καὶ Ταπητουργικῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν Καρδίτῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μητροπόλεως λειτουργούντων ἰδρυμάτων. Τῶν συστάσεων τούτων προθύμως γενομένων ἀποδεχτῶν τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον παρεχώρησε δωρεάν κατάλληλον οἰκίμα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ταπητουργικῆς Σχολῆς. Ἐξ ἄλλου τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινήσιμου ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ συνεκλήθη ἐν Φαρσάλοις συνέδριον τῶν ἱερέων τῆς ἐπαρχίας καθ' ὃ συνεζητήθησαν διάφορα θέματα καὶ ἐγένοντο πρὸς αὐτοὺς πολλὰ καὶ ὑποδείξεις, μετ' ἰκανοποίησεως δὲ διεπιστώθη ὅτι οὐδεμία προπαγάνδα δορῆ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φαρσάλων.

— Ἡ ἐν Καρδίτῃ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἱεράς μητροπόλεως καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Πρωτοσυγγέλλου κ. Κυριλλοῦ λειτουργοῦσα Ταπητουργικὴ Σχολὴ ἐξακολουθεῖ ὄλον ἐν προοδεύουσα ἐπασχολοῦμενον ἐν αὐτῇ 40 κορασίων. Κατ' εἰσηγήσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταπητουργικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ κατ' ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν τῶν προϊόντων τῆς Σχολῆς. αὕτη κατεσκεύασε πολυτελέστατον τάπητα κατὰ παραγγελίαν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱταλικῆς Πρεσβείας ἀξίας εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

[Ἡ «Ἐκκλησία» ἐν τῇ τμήματι τούτῳ ἀναφέρει πάσαν νέαν ἔκδοσιν ἢς ἀντίτυπον ἀποστέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ». Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος λη', Ἰούνιος 1932. Περιεχόμενα: Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας καὶ τὰ συγγράμματα τοῦ Ἀπολλινάριου, ὑπὸ Χρυσόστομου Παπαδοπούλου. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Ἡ Γ' Οἰκουμένη Σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ, ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἐκατονταετηρίδι (431—1931), ὑπὸ Ἀδαμαντίου Ν. Διαμαντοπούλου, Καθηγητοῦ. Ὁ Ἰώβ κατὰ τὸ βραβικὸν ὑπὸ (+) Β. Ἀντωνιάδου Καθηγητοῦ. Ὁ ἐπίσκοπος Κίτρον Νικόλαος ὑπὸ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, Ἱερεμὴλ. Δύο Ἀρχιεπισκοποὶ Ἀχιριδῶν (Πρώτης Ἰουστινιανῆς) ὑπὸ Β. Α. Μυστακίδου. Αἱ Σύνοδοι τοῦ Γερολάμο Λάντο (1467-1474-1486), ὑπὸ Ἀρχιμ. Ἀγαθαγγέλου Σηροῦχάκη. Δελμιόγιον τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς ὑπὸ Ἰ. Γ. Παναγιωτίδου. Ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ὁμινογραφίᾳ ὑπὸ τοῦ πρῶην Δεοντοπόλεως Σαφφρονίου Ἐδστρατιάδου. Κριτικὸν καὶ βιβλιογραφικὸν δελτίον. Β. Ἀντωνιάδης-Νεκρολογία, ὑπὸ Γρηγορίου Παπαμιχαήλ.

Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Δανιηλίδου, Πῶς σκέπτομαι περὶ Ἐκκλησίας καὶ Ἱερωλογίου, Ἐπιστολιμαία διατριβή (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως») Ἐν Ἀθήναις 1932.

«Ἐλπίς». Ἐγκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς τὸ Ε' τεῦχος τοῦ θεολογικοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ τοῦ ὑπὸ τὸν ἑλληνικὸν τοῦτον τίτλον κατὰ καιροῦς ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς Ὁρθοδ. Θεολογ. Σχολῆς τοῦ ἐν Βαρσοβίᾳ Πανεπιστημίου. Αἱ ἐν αὐτῷ δημοσιευόμεναι πραγματεῖαι εἶνε γεγραμμέναι εἰς τὰς γλώσσας πολωνικὴν, αὐστραλὴν καὶ ρωσικὴν. ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων δ' ἐξ αὐτῶν σημειοῦνται ἐν ταῦθα: Ν. Ἀρσένιεφ: Ἡ ἀγγλικανικὴ εὐσέβεια (ρωσιστί). Ο. Δοτότσκη: Αἱ κανονικαὶ βάσεις τοῦ αὐτοκεφάλου (οὐκρ.). Μ. Ζυζύκη: Ὁ πολιτικὸς γάμος (ρωσ.). Β. Μπιδνόφ: Οἱ κώδονες (οὐκρ.). Α. Λεπίτσκη: Ἡ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων ἐπιστήμη ἐν ταῖς Οἰκουμ. συνόδοις (πολων.). Μέγα τιῆμα τοῦ τεύχους (σ. 156-240) εἶνε ἀφιερωμένον εἰς τὴν κριτικὴν καὶ τὴν βιβλιογραφίαν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Προκειμένου ν' ἀνακηρυχθῆ ὑποψήφιος διὰ τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Μανθουρέας Μαντινείας προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱερατεῦσασιν ἐν αὐτῇ, ὅπως μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου ἔ. ἔ. τὸ βραδύτερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις τῶν μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν συμφώνως τῷ νόμῳ, † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός.

—Κενωθείσης τῆς θέσεως ἐφημερίου ἐν τῷ ἰ. ναφ. Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Συλλίμνης Φαλάνθου, συμφώνως τῷ νόμῳ προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ἵνα διορισθῶσιν ὡς ἐφημέριοι τοῦ ὡς ἄνω ναοῦ, ὅπως ἐντός τριῶν μηνῶν ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τ' ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά των, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι. † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Σπάρτης.

Ἡ ἱερὰ μητρόπολις Σπάρτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 684 προκηρῦξεως αὐτῆς συνφδὰ τῷ ἄρθρῳ 78 τοῦ νόμου 5148 καλεῖ τοὺς βουλομένους, ὅπως μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου ἔ. ἔ. ὑποβάλλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς ἐφημερίου διὰ τὴν χρεοῦσαν θέσιν τοιοῦτου ἐν τῷ χωρίῳ Στροτζῆ τοῦ τέως δήμου Μελιτίνης. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 27 Μαΐου 1932. † Ὁ Σπάρτης Γερμανός.

—Ἡ ἱερὰ μητρόπολις Σπάρτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 489 προκηρῦξεως αὐτῆς συνφδὰ τῷ ἄρθρῳ 78 τοῦ νόμου 5148 καλεῖ τοὺς βουλομένους, ὅπως μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου ἔ. ἔ. ὑποβάλλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς διακόνου διὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Ρηχέας τοῦ τέως δήμου Ζάρακος. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 26 Μαΐου 1932 + Ὁ Σπάρτης Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Φθιώτιδος.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 5148 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 17 Ἰβρίου 1928 π.π. προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι καὶ ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως Πολυδενδρίου (τ. Ἀρχαγιά) ὅπως ἐντός 40 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσι πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Γραφεῖον τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα των τὰ ἐμφαινόμενα τὰ προσόντα των πρὸς ἀνακήρυσιν αὐτῶν. † Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας.

Χρηθεύσης τῆς θέσεως τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Ἀγίᾳ Ἀθανασίᾳ ἐνοριακοῦ ἱεροῦ ναοῦ «αγ. Ἀθανάσιος» καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κανονικὰ προσόντα καὶ νόμιμα,

ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν μέχρι τέλους Μαΐου τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά ἵνα ἀνακηρῦξωμεν αὐτοὺς ὑποψήφιοις. Μορφωτικὰ προσόντα τουλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου. † Ὁ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Θεοκλήτος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην δι' ἀνσφραγίστων προσφορῶν Α'. Ἄγροί συνολικῆς ἐκτάσεως εἴκοσι καὶ ἐνὸς περίου στρεμμάτων καὶ τεσσαράκοντα τριῶν ελαιοδένδρων, κειμένων εἰς διαφόρους θέσεις τῆς περιφερείας Νεροτριβιάς. Β'. Ἄγροί συνολικῆς ἐκτάσεως δεκά ἑξ περίου στρεμμάτων καὶ ἑκατὸν πέντε ελαιοδένδρων, κειμένων ἀπάντων εἰς διαφόρους θέσεις τῆς κοινότητος Πολιτικῆ, τῆς ἰ. μονῆς Γαλακτῆς, βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 197 ε.ἔ. Διακηρῦξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 26 Ἰουνίου 1932 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ.ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος καὶ α.α. Ὁ Πρωτοσύγκελλος.

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Φθιώτιδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην δι' ἀνσφραγίστων προσφορῶν. 1) πενήτηντα πέντε ἄγροί κείμενοι εἰς διαφόρους θέσεις, διαφόρων χωρίων, 2) 12 ἡμ.σ. ὑδρομύλου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Κομποτάδων, 3) Μία οἰκία κειμένη ἐντός τῆς κομποπόλεως Δομοκοῦ, 4) Ἐν οἰκοπέδον κείμενον ἐντός τοῦ χωρίου Ἀβαρίτης τῆς ἰ. μονῆς Ἀντιπίσης βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. Διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Φθιώτιδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Λαμῖα εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 8 Ἰουλίου 1932 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 π.μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ.ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος + Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην δι' ἀνσφραγίστων προσφορῶν. Α'. Ποτιστικὸς ἄγρός εἰς θέσιν Καλογηρικὸς Μύλος τῆς κοινότητος Ἀτταλῆς. Β'. Ἄρπελος εἰς θέσιν Γεράνι τῆς περιφερείας Βάθειας. Γ'. Ἄρπελος καὶ ἄγρός εἰς θέσιν Δακρυῆς Στενῆς. Δ'. ἄγρός εἰς θέσιν Ἀλόνια τῆς περιφερείας Βούνων. Ε'. Ἄγρός εἰς θέσιν Καλογηρικὰ τῆς περιφερείας Κατωτῶν καὶ ζ'. Ἄγρός εἰς θέσιν Νταμόρι τῆς περιφερείας Δοκοῦ τῆς ἰ. μονῆς Μακρομάλλης, βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 191 ε.ἔ. Διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 10 Ἰουλίου 1932 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ.ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος καὶ α.α. Ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Βασ. Κωνσταντίνου.